

Прѣзъ войната.

(Разказва единъ балканджия).

I. Бѣгство.

крѣцъ, скрѣцъ
Бавно се движатъ
морни волове всрѣдъ

прашенъ пѣтъ. Около 20 души балканджии отъ троянскиѣ села, натоварили всѣки колата си съ дѣлана гора и сега я откарватъ да я продадатъ на прочутия плѣвенски пазаръ.

Два дена вече какъ се движи кервана. Плѣвенъ е още далечъ, а воловцитѣ сж морни и гладни. Мрѣкна се. Балканджиитѣ избраха прочутата «Зелена-поляна» край гжста горичка и студения изворъ, който отъ незапомнени врѣмена прислужваше на изжаднѣли пѣтници. Керванътъ се отби отъ пѣтя и воловитѣ бидоха пустнати на паша.

Селянитѣ се събраха и насѣдаха край извора да вечерятъ и си отпочинагъ. Каква приятна вечеря! На липитѣ славей извива звучна пѣсенъ, а шурци му приглашатъ татъкъ низъ долинката . . . Ясна и звѣздна нощъ. Никой не заспива, защото воловци трѣбва да се нагледватъ, па и пѣтъ се открива, а по хладина—нощѣ, по се върви . . .

Весели и шегобийци сж нашитѣ селяци, и много разговорливи. Тѣй врѣмето лѣти по скоро. За много нѣ-